

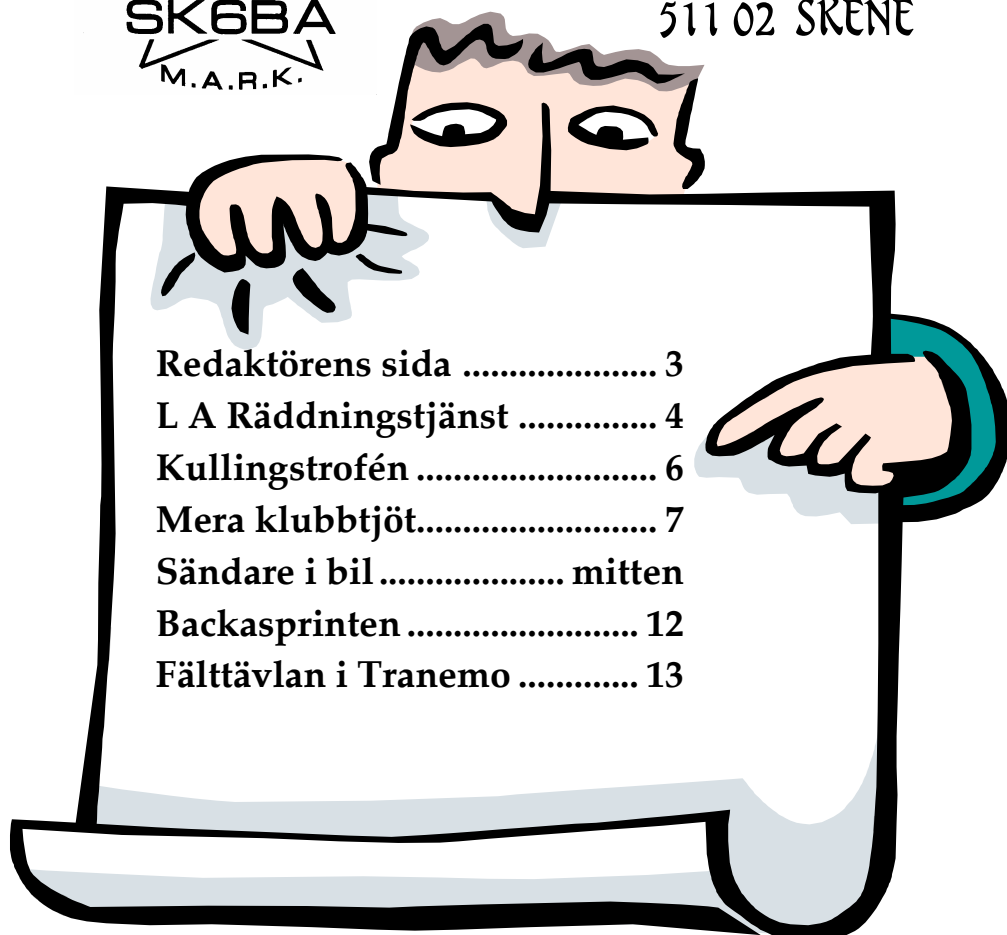
Nr 62
Marks Vågen
Okt 2015

Marks Amatörradioklubb

Box 2022

511 02 SKENE

M.A.R.K.
Marks Amatör Radio Klubb

Klubbstyrelse 2015

Ordförande SM6MLI Hans Turesson 0320/103 81
Vice ordförande SM6MKZ Rickard Carlsson 0705/54 48 76
Sekreterare SM6LKT Jan-Olof Mattsson 0320/481 29
Vice sekreterare SM6WOK Sven Johansson 0320/600 68
Kassör SM6TZL Dan Jernheden 0320/493 70
Suppleant SA6BSU Lars Henningsson 0725/04 45 60
Suppleant SM6FBD Gullik Webjörn 0320/748 57

Mark-Vågen

Organ för Marks Amatörradioklubb

Redaktör och oansvarig utgivare:

SM6LKT Jan-Olof Mattsson

e-post: markvagen@sk6ba.se

Marks Amatörradioklubb

Box 2022

511 02 SKENE

Telefon klubblokal: 0320/43 15 43 ankn 2000

Plusgiro: 630 27 10 – 6

Hemsida: www.sk6ba.se

Redacturen har ordet

I början av februari hade vi årsmöte i klubben. Hela styrelsen, ja faktiskt alla förtroendevalda blev omvalda på sina poster. Om man ska tro notiserna i Borås Tidning och Markbladet var klubblokalen fullsatt av medlemmar.

Under sommaren har vi inte haft så många sambandsuppdrag som vi brukar. Kanske är tur ty det är mycket svårt att få medlemmarna att ställa upp och hjälpa till.

Eftersom radiosambanden är vår enda inkomstkälla förutom medlemsavgifterna och kommunalt bidrag måste vi hitta på ett annat sätt att hjälpa de klubbar som vill ha våra tjänster.

Under våren och sommaren har repeatern testkörts med olika VHF-mottagare QTH. Tanken var att ha en huvudmottagare i centralorten och slavmottagare utplacerade på strategiska ställen i kommunen för att på så sätt kunna tänka upp en stor yta för handapparater.

Dock har proven inte gett önskat resultat. Den växel — voter — som ska välja den mottagare med bäst mottagning har spelat oss spratt.

I nuläget är det därför så att VHF-mottagaren sitter som tidigare på Kroksberg/Skene Skog, tillsammans med UHF-mottagare och sändare. VHF-sändaren sitter som vanligt i Skene vattentorn.

Inkommande subton fungerar inte i nuläget på någon av repeatrarna. Däremot utgående finns på 94,8 Hz.

Under sommaren har vi fått besked om att vi får grannar på Assbergs kulle, som platsen heter där vi huserar klubblokalen.

Det är nämligen så att kommunen gett byggnadslov för ett 48 meter högt telecom-torn med tillhörande två teknikbodar. Mot detta har vi givetvis protesterat eftersom störningar kan uppstå. Ännu värre om inhägnanden gör att vi inte får tillträde till vårt torn.

Eftersom vi är involverade i Frivilliga Resursgruppen i Mark med radiosamband som specialitet har fyra av oss deltagit i en stor samverkansövning i Vårgårda under september.

Med tanke på att vi är ca 60 radioamatörer i klubben borde det finnas fler än vi som kan ha intresse att ingå i FRG.

En annan sak som omgående måste respekteras är PTS föreskrifter om signalering. Det har blivit mer och mer 11-metersmentalitet på amatörbanden. Stationssignalerna anges inte i den omfattning som lagen kräver. Det duger inte att svara med ”ja ä här” när någon anropar. Eller vid avslut ”sjuttitre å hej”. Svordomar är också bannlysta. Det är ju så att om någon börjar släppa på detta finns det en stor förmåga att smitta av sig till flera.

Lagtexten säger: Båda stationerna ska ange bådas stationssignaler i början och slutet av varje QSO, samt däremellan med jämna mellanrum.

Så fort man lägger ut bärvåg på någon frekvens ska anropssignalen anges.

Vid QSY till annan frekvens slarvas det ofta. Man avslutar inte den ”första” frekvensen på rätt sätt, och för det mesta avlyssnas nog inte ”andra” frekvensen innan sändning sker. Kanske anges inte anrops-signalerna där heller.

**Har ni glömt att MARK-nätet finns?
Söndagar kl. 20:30 via R 0 (RV 48) eller RU 14 (RU 396).**

Besök hos L A räddningstjänst

GENOM välvilja från Civilförsvarsförbundet Svenljunga fick vi i CFF Mark erbjudande att åka med deras chartrade buss att besöka Landvetter Airport räddningstjänststation. Det var 17 stycken från Kind och från oss kom endast två, trots att kallelse gått ut till det 15-tal som vi har giltiga e-postadresser till. Man får nästan säga att det var mycket svalt intresse från Mark.

När kroppsvisitationen med röntgen var avslarad var det bara att ånyo äntra bussen för fortsatt färd till räddningsstationen som ligger helt centralt på flygplatsen, för att insatstiden för räddningsfordonen ska bli så kort som möjligt.

Del av instrumenten som här visas av brandmannen.

Foto: Christian/SA6BYK.

Deras två största fordon var av märket "Rosenbauer", modell Panther. En österrikisk brandfordonstillverkare som tillhör de tre största i världen. Man brukar säga att Rosenbauer är brandvärldens Rolls-Royce. Jag är beredd att hålla med i detta påståendet.

Dessa båda bilar har både takkanon och frontkanon och kan skicka iväg antingen vatten eller skum. Takkanonen har en räckvidd på 90 meter. Under bilarna satt sprinklers, för att inte skadas av strålningvärmen. Utöver kanonerna fanns värmekamera i fronten, naturligtvis vanliga slangpaket och lösa handbrandsläckare.

Storleken var imponerade – 13 meters längd, 3 meter i bredd nästan 4 meter hög samt en totalvikt på 39 ton. En 710 hästars dieselmotor driver, förutom alla pumparna, även de tre axlarna vars hjul försetts med terrängdäck. För att få smidig vändradie är även bakre boggie-axeln styrbar.

Vi fick till vår stora förvåning åka med ut på övningsfältet på provtur. Det var imponerande när föraren meddelst joystick kunde rikta kanonerna och blåsa på flera tusen liter vatten på nolltid. Det kändes faktiskt i bilen av rekylen när vattnet blåste i väg.

När denna förevisning ägt rum inspekterade vi övriga fordon som bestod av ytterligare en Rosenbauer, men denna hade kanon för pulver. Dessutom finns en specialbyggd lastbil med perrong för att snabbt kunna köra intill ett flygplan och därmed kunna föra över rullstolar eller bärar om någon blivit sjuk ombord. Det kan ju även bli brand i terrängen runt banorna, därför har man en "sexhjuling" med släp vars last bestod i 350 meter grovslang. På

så sätt drar man ut slangen med sexhjuligens hjälp. Mycket arbets- och tidsbesparande. Utöver dessa fordon fanns även tre insatsledarfordon som var utrustade med sjukvårdsmateriel. Eftersom det inte finns någon ambulans stationerad på flygplatsen får även brandmännen agera sjuksköterskor och har utbildning för detta.

Det var imponerande att se deras fordonspark. Men även deras personallokaler gick inte heller av för hackor. Vi tackar särskilt de guider som visade oss runt under det två timmar korta besöket. När vi åter passerade skyddsvakterna behövde vi inte röntgas på nytt. Tack även till CFF Svenljunga med Börje Persson och Christian Isberg i spetsen för det fina initiativet att även bjuda in oss. Ni som inte tog tillfället i akt att se detta, får istället kolla in bilderna här i tidningen.

Oansvarige redaktören förhör sig om insatsledarbilens sjukvårdsutrustning. Foto: Christian/SA6BYK.

Rosenbauer Panther 6x6 med sitt karaktäristiska och futuriska utseende, en "värsting" i sitt slag. Foto: Christian/SA6BYK.

Kullingstrofén

FÖR oss som är intresserade att för-
ena nytta med nöje inom radio-
hobbyn ställer vi gärna upp och
visar vad vi kan göra med vår
kunskap och utrustning.

Som så många gånger förr blev vi även
i år ombedda att hjälpa Vårgårda Radio-
klubb med sambandet på Kullings Motor-
sällskaps stora rallytävling ”Kullings-
trofén”. Tävlingen har hög status i rally-
sverige.

Denna gång var det något mindre antal
ekipage anmälda än tidigare år—200
stycken som hade att avverka den 14 mil
långa tävlingen fördelade på fem special-
sträckor och transporter i närheten av
Herrljunga.

Det är nästan alltid en fördel att få stå
på de tidiga sträckorna, då kommer man
oftast loss tidigt också. Men denna gång
fick vi göra en liten kompromiss. Det var
så att tävlingsledningen ville att SS 1 skulle
vara bemannad och klar redan kl 08:30 på
lördagen 25 juli. Om vi här från Mark
skulle kunna vara där vid den tiden hade
vi behövt åka hemifrån redan kl 06:00,
vilket bjöd emot. Vi fick därför ta SS 2 och
SS 3 vilka skulle bemannas kl 09:00 och
10:00.

På SS 2, som var tävlingens kortaste
sträcka på enbart fyra km, stod underteck-
nad på starten. I mål hade vi placerat vår
kommande medlem Peter som varit förut-
seende att även ta med sonen Daniel. Det
bådar gott för framtiden. Kanske två bli-
vande radioamatörer på ett bräde.

SS 3 var lång, 16 km. Det fanns flera
farliga partier, varför det behövdes även en
vägvakt. Detta för att den vägen kunna
lotsa in räddningsfordon vid behov. I star-

ten stod Mikael/SA6CJY och i målet
Richard/SM6MKZ. Vid vägvakten placera-
des Lars/SA6BTG och Michelle/SA6YLE.
Det var tur att de var två operatörer här, ty
mitt framför ögonen hände tävlingens
värsta olycka. Eftersom arrangören har
pysslat mycket med rallytävlingar vet man
att olyckor händer snabbt. Det gäller att ha
förutsett alla scenarier. Man har därför
utrustat de båda ambulanserna med sam-
ma radiosystem som vi använder.

När Lars ropa ut att han behövde en
ambulans hörde ambulanspersonalen detta
direkt och var på språng med en gång. De
hade sina två bilar utplacerade på olika
sträckor. Eftersom en av de skadade i bilen
klagade på smärtor i nacke och rygg till-
kallades även räddningstjänsten från Herr-
ljunga som fick klippa loss dem. Både föra-
re och kartläsare fördes till Alingsås lasa-
rett, och fick lämna sjukhuset efter några
timmars observation.

Vid en sådan olycka måste ju sträckan
stoppas, vilket gör att det bildas stora köer
med tävlande eftersom de startat tävlingen
med en minuts mellanrum. Men det är inte
mycket att göra åt. Dock drar det ut på
tiden, speciellt för de återstående två
sträckorna. Dessa och den första sträckan
bemannades av personal från SK6DZ. Vi
var totalt 15 operatörer involverade i täv-
lingen. Plus arrangörsklubbens personal
vars nyckelpersoner även hade tillgång till
radionätet.

Nätet består av en högt placerad repea-
ter som använder kommersiella frekvenser
och man kan i princip använda handappa-
rater från alla platserna. Men de längst
bort belägna fick med sig mobilstation och
även yttre antenn för säkerhets skull.
Radiotekniskt fungerade allt enligt planen.

- lkt

På sådana här utrymmen får medlemmarna annonsera gratis!

Mera klubbttjöt

Korvgrillning med bandvagns-åka

Vi inom FRG Mark blevo inbjudna av FRG Svenljunga på korvgrillning en vardagskväll i sommar. Samling vid deras klubblokal för gemensam transport meddelst bandvagn till grillplatsen vid scoutstugan. Vi var endast fem deltagare här från Mark vilka kunde varit flera.

Fieldday Hökås

Som vanligt arrangerade klubben fieldday vid det vackra QTH't Hökås mellan Hyssna och Rydal. Märkligt att inte fler av våra medlemmar hörsammar kallelse och bevisar aktiviteter som görs. Som det är nu är det nästan fler icke-medlemmar än medlemmar som besöker oss.

För er som är intresserade kan åtnjuta filmer som finns på Youtube.

Fälttävlan Tranemo

I september hade vi åter förmånen att hjälpa Tranemoryttarna med deras fälttävlan. Själv var jag inte där, så jag kan inte göra något längre reportage.

Eftersom det framkommit klagomål från en av våra medlemmar att vi använder amatörradiofrekvenserna har beslut tagits att hädanefter använda licensfria kommersiella frekvenser i stället.

Vi ser fram emot att få hjälpa ridklubben med framtida arrangemang.

FRG-övning Vårgårda

I september arrangerades en stor samverkansövning inom Frivilliga Resurs Gruppen. Som vanligt är det "stor" uppslutning inom FRG Mark att delta. Från radioklubben mötte endast fyra stycken upp.

D-star

Klubbens D-star-hotspot är lite utnyttjad. Det beror ju på att vi inte är så många i dess närhet som kan köra via den. Dels krävs det ju en D-starapparat som endast tillverkas av Icom, dels är ju räckvidden begränsad då den sitter i klubblokalen och sänder på 70 cm-bandet.

APRS

Vår APRS-nod är desto mer aktiv. Den länkar ju all APRS-trafik som den hör vidare till internet. Under en vecka i slutet av september hade Radio Sjuhärad program för "Världens barn" och som gick ut på att cykla vissa sträckor. Vår medlem Gunnar/SM6CYX blev ombedd att agera följebil och med sin nyinköpta APRS-radio sändes därför positionsrapporter var 30 sekund via nätet, där sändningsledningen på Radio Sjuhärad med lätthet kunde planera sändningen eftersom de via aprs.fi kunde se exakt var cyklisterna befann sig.

Gunnars insats var via Borås Radioamatörer, men eftersom vissa sträckor gick här i Mark utnyttjades vår APRS-nod för länkning av positionerna. Radio Sjuhärad var mycket nöjd med Gunnars insats.

Tekniken kan utnyttjas på många typer av tävlingar. Våra kompisar i Vårgårda har vid flera tillfällen utrustat räddningsbilar med APRS-radio för att exakt veta var de befinner sig.

Öppet hus

Det är inte speciellt många som är intresserade att sköta öppethållandet i klubblokalen. Ni som vill att vi ska fortsätta att hålla öppet varje tisdagskväll är välkomna att anmäla ert intresse. Hör av er till Dan/SM6TZL eller Jan-Olof/SM6LKT så lägger vi upp aktuellt datum på hemsidan.

SÄNDARE I BIL NY RADIO- HOBBY

I trafikvimlet träffar man då och då på bilar med en alldeles extra lång radioantenn. I regel är den fäst i bakre stötfångaren och är dessutom avdelad på mitten med en förlängnings-spole. Det är den »exklusivare» delen av de ca 3.000 sändaramatörer som finns i Sverige, de som har sin sändar- och mottagarutrustning inmonterad i bilen.

Av HAKAN KJELL Foto: Nils G. Lindqvist

En mobil station behöver inte alls vara skrymmande. Här är ett exempel: sändare monterad i en Volvo.

Saxat ur Teknikens Värld nr 20 – 1962.

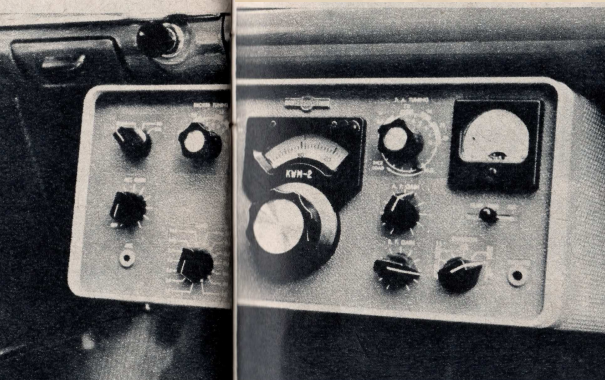
Här ser vi en del av de bilburna sändaramatörerna. De känns lätt igen på de långa radioantennerna.

Att vara radioamatör har en alldeles speciell tjusning. Det ger möjligheter till kontakter med snart sagt hela världen inom loppet av några sekunder. Men det är trångt i etern, och några mera invecklade diskussioner ger sig radioamatörerna inte in på. Huvudsakligen är det interna tekniska upplysningar som avhandlas. Men det räcker — det är kontakten ute i stora världen som skänker intresset åt denna fascinerande hobby. Vokabulären är speciell. Förkortningar som är internationellt kända används för det mesta. Detta för att göra samtalet begripligare och för att undvika missförstånd.

Vi kopplar in direkt på ett etersamtal mellan två amatörer:

SM 5 BL har «kört mobilt» med en amatör i England. Har haft kontakt med inte mindre än 37 länder.

— SM 5 DNA kallar allmänt anrop på åttio meter. Hallå allmänt anrop från SM 5 DNA på åttio meter. Jag lyssnar.

Det susar, knastrar och sprakar i rummet. Inga mänskliga ljud kan urskiljas ur detta kaos.

— SM 5 Danmark Norge Amerika kalla allmänt anrop, jag lyssnar på frekvensen.

Och nu, avlägset och verklighetsfrämmande, som en provsändning från månen, hörs fragment av en röst:

— Hallå SM 5 DNA. Här är SM 5 CR, Jag hör dej fint. Jag sitter just nu i en bilkö på Kungsträdgårdsgatan. Det är jättetjockt, vi kommer ingen vart. Kom.

— Du kommer in här med fyra, femma, femma. Jaså, du har slutat jobbet för i dag och är på hemväg, kantänka. Det var rätt länge sedan vi hade

ett QSO, ett halvår sedan om jag inte minns fel.

— Har du kvar din gamla låda än? Du har inte funderat på att köra mobilt?

— Jag har nog funderat lite av och an, och jag tror att jag snart skall skaffa mig en mobilstation. Kom.

— Det tycker jag absolut du skall göra. Slå bara en signal så kan vi diskutera det.

Det är varje gång ett lika stolt ögonblick för en sändaramatör när han lyckas få kontakt med en annan sändare. Det gör inte så mycket om ljudkvaliteten inte alla gånger är den bästa, huvudsaken är att man får ett «QSO», ett radiosamtal.

Det finns omkr. 3.000 sändaramatörer i Sverige. Deras utrustning kan variera från hembyggda lådor för ett par hundra kronor till färdigköpta, hypermoderna apparater för kanske 10.000 kr. En radioentusiast kanske sitter i en enrummare en trappa över gården, en annan kanske i en sjurumsvilla, de har i alla fall ett gemensamt: det brinnande intresset för sin hobby. Amatörradion känner inga gränser: ryssen pratar med tysken, kubanerna med amerikanen, engelsmännen med kinesen.

CERTIFIKAT FORDRAS

Vem som helst kan bli radioamatör. I vårt land är sändaramatörerna sammanslutna i föreningen SSA, Sveriges sändaramatörer. För att få starta egen station fordras ett certifikat från televerket. Det finns tre slags amatörcertifikat: klass C, B och A. I klass C fordras att man kan sända 40 telegrafitecken i minuten. Sändareffekten är begränsad och man får bara hålla sig inom ett visst frekvensområde. För klass B fordras 60 tecken per minut. Där får man också större utrymme och får ha högre effekt. Klass A är svårast med 80 tecken per minut. I gengäld får man då sända på alla amatörbanden — 80, 40, 20, 15, 10 och 2 meter — och effekten är obegränsad.

Bästa räckvidden är på 20- och 15-metersbanden. På de frekvenserna är det möjligt att få goda förbindelser mellan stationer var som helst på

Det är inte nödvändigt att antennen ser ut så här. I allmänhet räcker det att ha en förlängningsspole.

jordklotet. De flesta sändaramatörer använder dock 80-metersbandet, som räcker bra till för kontakter inom Skandinavien. Några sänder också på ultrakortväg, 2 meter, men räckvidden är här i allmänhet inte längre än till horisonten, ungefär som en TV-sändning.

Det senaste är alltså s. k. mobila sändarstationer. Med det menas att stationen är installerad i bilen, antingen för gott eller också med möjlighet att flyttas. En mobil station innebär inga större svårigheter

för den radiotekniska. Kostnaderna blir inte heller särskilt betungande.

Av extra tillbehör behövs strängt taget bara en omformare och en ca tre meter lång antenn, på mitten försedd med en förlängningsspole.

Det är f.n. ett par, tre hundra sändaramatörer i Sverige som skaffat sig en mobil station. En del har nått mycket fina resultat med förbindelser med alla världsdelarna. En radioamatör i Solna hade ett samtal med en amerikansk skolpojke som satt i sin bil utanför skolan. Svensken i sin tur körde sin bil i Stockholms-trakten.

Ett »QSO» mellan radioamatörer är späckat med facktermer och förkortningar. Det stående samtalet är naturligtvis vilken utrustning man har, hur många watt, vad den kostat, vilken räckvidd den har, intressanta QSO:n med avlägsna stationer o. s. v. Det har också flera gånger hänt att radioamatörer spelat en aktiv roll t. ex. vid räddningsaktioner, de har förmedlat vädjan om mediciner och läkarhjälp, de har lokaliserat störtade flygplan. Militärt är de mycket värdefulla, vilket också inskrivningsmyndigheterna nog samt har noterat.

De termer och förkortningar som används är alla internationella. En del brukas för reguljär radiotrafik, en del bara av amatörer. Varje sändaramatör har sin egen beteckning, sitt eget »namn». SM betyder Sverige, en 5:a visar att stationen hör hemma i ett mellansvenskt distrikt, och slutligen en bokstavskombination som är den personliga beteckningen.

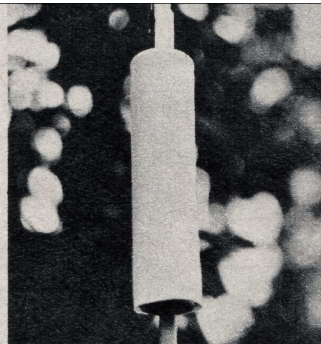
73 TILL XYL

Vi låter de två radiörösterna komma till tals igen:

— SM 5 DNA. Här är SM 5 CR igen. Jag har nu hunnit fram till Skattehuset och skall snart vara ute på Götgatan. Det går en meter i taget, som du vet, men bara man ser Skanstullsbron så börjar man känna sig som hemma. Som sagt, du kommer in fint här fortfarande, fast läsbarheten har blivit sämre. Men det blir ju alltid en massa QRM när man ligger så här och kör i köer. Kom.

— Jag hör dej bra också. Ja, vi kanske ska sluta för den här gången, det var kul att höra från dej. Så SM 5 DNA säger QRT till nästa gång, och 73 till din XYL. Klart slut.

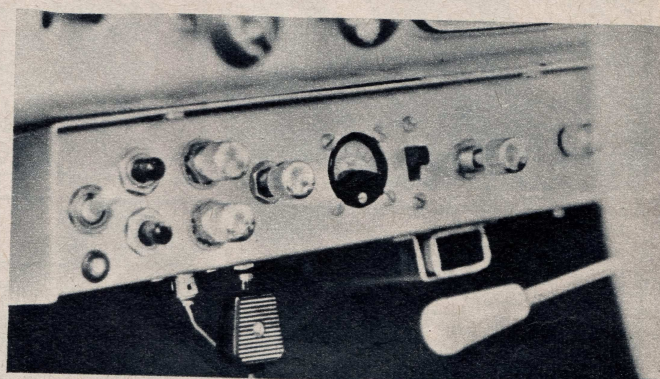
(Här tarvas kanske en förklaring: QRM betyder störningar i mottagningen, med QRT menas att förbindelsen avbryts. »73 till din XYL» be-

Antennerna är i regel ca tre meter långa. På mitten är det nödvändigt att montera en förlängningsspole.

Den här utrustningen är av fabrikatet Gonset och är prov på hur en färdigköpt apparat kan se ut.

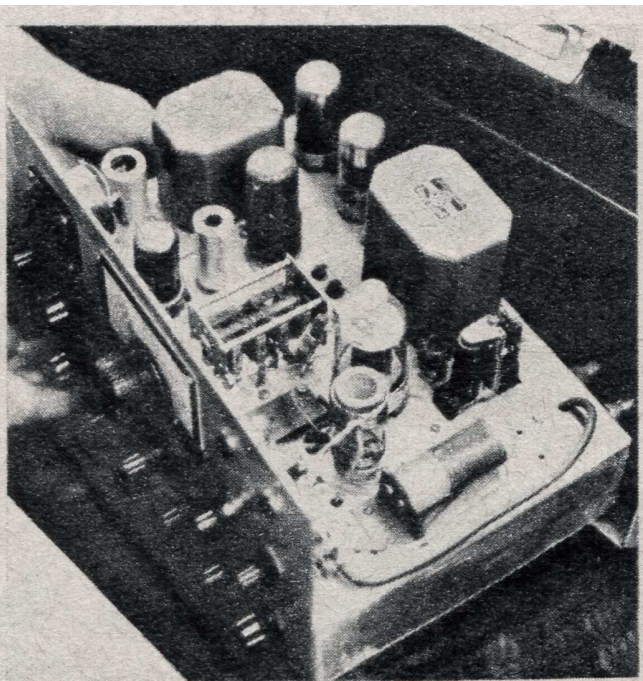
SM 5 WD får representera den övervägande skara av sändaramatörer som själva förfärdigat sin apparatur. Priserna kan variera oerhört. Ett hembygge kan kosta ett par, tre hundra, en färdigköpt sändare 10.000 kronor. Ovan ses SM 5 WD i sin bil, nedan hans utrustning som inte tar stor plats.

tyder på klartext: »Hjärtliga hälsningar till din fru.» YL är nämligen lika med engelskans Young Lady, dvs flickvän, och ett X framför blir »före detta flickvän», alltså hustru.)

I stort sett kan man säga att radioamatörerna sänder på samma sätt som reguljära stationer, fast i mindre skala. I amatörciklar har man på senare år börjat använda en sändningsmetod som hittills är amatörerna förbehållen. Denna trafikmetod kallas SSB av engelskans Single Side-Band, »ensamt sidband». Mycket förenklat kan sägas att denna metod går ut på att man i stället för att använda både bär-våg och dubbla sidband bara sänder med det ena sidbandet. Metoden sparar frekvensutrymme och medger dessutom automatisk växling mellan sändning och mottagning.

Sändaramatörer är mycket noggrant folk, som antecknar varje QSO i »loggboken». Under årens lopp kommer man upp till imponerande siffror: det finns amatörer som haft tusentals radiosamtal på ett halvdussin år.

Inom SSA har man ibland tävlingar av olika slag. En av dem är den s.k. rävjakten, där det gäller att på kortaste tid pejla in ett antal gömda sändare. Man kör också tillförlitlighets- och orienteringstävlingar med mobila stationer.

Med denna utrustning har SM 5 KG haft förbindelse med 35 länder sedan han startade för åtta år sedan.

Mark-Vågens redaktion tackar Folke/SM7HMS för materialet.

*Vi har den smärtsamma plikten tillkännage
att vår värderade medlem*

SM6NJA Kjell Swensson

lämnat oss.

Backasprinten

LÖRDAGEN 13 juni samlades vi ånyo för att sköta radiosambandet på Skene MS rallysprint, som denna gång hade rekord i antalet deltagare, nämligen 95 stycken.

Vår uppgift var precis som förut—tidsrapportering mellan mål, sekretariatet och speaker samt säkerhetssamband utefter sträckan.

De tävlande kör en och en med en minuts mellanrum, vilket innebär i klartext att det är två bilar ute samtidigt på den strax över kilometern långa sträckan, som det tar ca en och en halv minut att köra. Man kör tre omgångar och de sammanlagda körtiderna adderas, och man får på så sätt fram segrare i respektive klasser.

Eftersom det var ca 30 fler startande än vanligt drog det ut på tiden. Första start var kl. 11:00 och tävlingen var slut strax efter kl. 17:00. Då hade vi fått en matrast på en halvtimme också.

Richard/SM6MKZ och Jan-Olof/SM6LKT turades om att ta emot tidsrapporter från målet. Foto:Jonny/SM6KTO.

När det gäller rapportering mellan mål och sekretariat är det ganska intensivt. Bilarna kommer ju med en minuts mellanrum och vi ska rapportera startnumret och ankomsttiden som skrivs ner på små lappar som därefter lämnas till anslagstavla och dataoperatör. Samtidigt har även speakern medhörning så de snabbt kan referera resultaten. Denna gång var det ganska lätt att få radiofunktionärer, så vi var en mer än som beställts. Detta var bra, ty då kunde vi lösa av varandra. Det är jobbigt att vara på helspänn i två timmar utan paus.

Det blev lite strul några gånger. Själva sträckan är ju avlyst, så under pågående tävling får endast tävlingsbilar vara där. Dessa kör i hög hastighet varför det är livsfarligt att vistas där. Vid ett tillfälle hade en fyrhjuling förirrat sig in på sträckan. Vid ett annat en permobil med två vårdare. I detta fall kunde det gått riktigt illa. En tävlande var ytterst nära att köra på dem. Föraren var märkbart chockad efter mål-gång.

Vid ett annat tillfälle propsade en privatbil med fyra ungdomar på att köra in på sträckan. De åtlodde inte startpersonalen, utan tävlingsledare och banchef fick tillkallas. För övrigt gick allt planenligt. Inga rullningar, men det blev lite skrynklig plåt här och där.

Vi som denna gång såg till att klubbens goda rykte uppehölls var: Veikko/SM6HKD, Lennart/SA6BYW, Lars/SA6BSU, Leif/SA6CKL, Christian/SA6BYK, Patrik/SM6TBE, Richard/SM6MKZ och undertecknad.

- lkt

Fälttävlan i Tranemo

FÖRSTA radiosambandet för året som vi varit ute på, var hos Tranemoryttarna den 2 maj på deras traditionsenliga fälttävlan.

Även denna gång var det svårt att få ihop de tolv funktionärer som vi räknar med att behöva. Som mest hade vi elva, men på kvällen före avanmälde sig två stycken på grund av sjukdom. Som om inte detta var nog, fick vi ytterligare ett sjukdomsfall strax före start. Alltså var vi bara åtta. Då ska man komma ihåg att vi även hade tre inlånade funktionärer från andra radioklubbar.

Av klubbens cirka sextio radioamatörer var det alltså bara fem som ställde upp och försöka ro uppdraget i hamn och dessutom dra in lite intäkter till klubbkassan.

Det var strax över 120 startande ekipage i de fyra klasserna. Deltagare från Sverige, Finland, Norge och Danmark gav tävlingen en internationell karaktär.

Vi får tänka om, och utarbeta en annan strategi när det gäller radiosamband. Vi måste få intäkter, och när inte våra

medlemmar ställer upp och hjälper till måste vi hitta andra lösningar.

Hur som helst! Nog klagat för denna gång. Tävlingen gick helt problemfritt, så när som på tredje ryttaren från slutet, som föll av sin häst i flykten. Men som tur var hände det precis där räddningspersonalen stod, så hjälpen var inom räckhåll. Vi fick tillfälligt stoppa tävlingen så att inte någon annan ryttare förvärrade skadan.

*Il Presidente i ridtagen. Bilden tagen vid annat tillfälle på grund av rökförbudet på tävlingsområdet.
Foto: Kerstin Lindholm.*

Notiser

Nya call examinerade i "böggda" sedan förra numret

SA6JSH Jan Hagberg, Länghem
SA6NTM Jens Ståhl, Borås

SA6PER Per Söderberg, Borås

Ny medlemsförmån

Nu finns det ytterligare en orsak att vara medlem i vår klubb. Vi har nyligen köpt en ANTENNANALYSATOR som klarar från 0,1 — 600 MHz. Apparaten kan lånas av medlemmarna.

För att förstå vad instrumentet visar och hur man mäter finns en förenklad manual.

För att så många som möjligt ska få tillgång till analysatorn bör inte lånetiden överstiga en vecka åt gången.

Förtroendevalda och självutnämnda

(Nästan samma gubbar)

Ansvarig APRS-nod: Jan-Olof/SM6LKT

Ansvariga repeatar: Gullik/SM6FBD

Ansvarig D-star hotspot: Anders/SM6WGG

Ansvariga klubbsignal SK6BA: Hans/SM6MLI och Jan-Olof/SM6LKT

Revisorer: Jonny/SM6KTO och Björn/SM6SMX samt Bengt/SM6NCF (suppleant)

Redaktör Mark-Vågen: Jan-Olof/SM6LKT

SSA-provför rättare: Jan-Olof/SM6LKT

Web-master: Dan/SM6TZL

Kontaktman Civilförsvarsförbundet Mark: Hans/SM6MLI

Kontaktman FRG Mark: Jan-Olof/SM6LKT

Valberedning 2016: Peter/SM6WOL och Leif/SA6CKL samt Thord/SA6BYI (suppleant)

Kom-håg

Sambandsuppdrag

Hopptävling i Örby 7 november

Radionät

Söndagar kl. 20.30 SNT, RV48/RU396 (= R0/Ru14)
(reservqrg: 145.475 MHz)

Möten 2015

9 november

Möten 2016

8 februari (årsmöte)

9 maj

8 augusti

Kl. 19.00

Öppet hus

Varje helgfri

tisdagskväll

om inget annat
anges på hemsidan.

Kl. 18.30

Plats: klubblokalen "Pentagon" - "Bunkern Assberg", Skene

Tjäna på att vara medlem i
Borås Radioamatörer
eller
Marks Amatörradioklubb

Medlemsrabatt
10%

(Gäller ej tidningar)

Välkommen!

73 de SM6MLI

LEKSAKER BÖCKER KONTORS MATERIAL

AB Skene Bokhandel

Varbergsvägen 81. tel. 0320-472 20